

Лисабонским споразумом Европски парламент, као законодавни орган, добио је још значајнију улогу пре свега тиме што је процедура саодлучивања Европског парламента и Савета (министара) проширена на још педесет нових области. С друге стране, ради повећања ефикасности рада, Лисабонским споразумом утврђен је број представника грађана (посланика) у Европском парламенту на 751, а садашњи сазив је изабран на изборима одржаним 2014. године.

Комисија има 28 чланова у складу са бројем држава чланица. Актуелни сазив има мандат до краја октобра 2019. године.

Према Лисабонском споразуму, ЕУ постаје правно лице, а то значи да, поред осталог, може да закључује уговоре и да буде члан међународних организација, чиме је знатно ојачан њен утицај на међународном плану.

У систему ЕУ први пут се уређује поступак иступања државе чланице из ЕУ (тзв. излазна клаузула). Тако се као пандан уговору о приступању, који је правни инструмент за улазак једне државе у ЕУ, у случају иступања државе чланице из ЕУ прописује посебна врста уговора – уговор о иступању. У том смислу, утврђују се права и обавезе државе чланице која жели да иступи из чланства док се наведени уговор не закључи и ступи на снагу.

На референдуму одржаном у Уједињеном краљевству јуна 2016. године, већина (51.9%) гласача је гласала за излазак из ЕУ. У складу са тим, Влада Уједињеног краљевства је покренула процедуру изласка из ЕУ предвиђену чланом 50. Уговора о Европској унији, која би требало да се оконча до краја марта 2019. године.

7. Оснивачки уговори који су на снази.

Сада су на снази:

- Уговор о ЕУ;
- Уговор о функционисању ЕУ (раније Уговор о оснивању ЕЗ, односно пре тога Уговор о оснивању ЕЕЗ), и
- Уговор о оснивању Европске заједнице за атомску енергију.

За разлику од осталих оснивачких уговора којима су основане европске заједнице, Уговор о оснивању Европске заједнице за угљ и челик је био закључен на период од 50 година, па је престао да важи крајем јула 2002. године. У вези с тим, државе чланице су својевремено закључиле посебан протокол, који се сматра анексом ранијег Уговора о оснивању ЕЗ, а према којем су сва имовина и обавезе затечени на дан престанка Европске заједнице за угљ и челик пренети на ЕЗ.

Иако су правно обавезујући основни текстови оснивачких уговора и појединачни текстови њихових каснијих измена, ради лакшег коришћења у званичном службеном гласилу ЕУ („Службеном листу Европске уније”), објављују се, поред основних текстова и измена оснивачких уговора, и тзв. Пречишћени или „консолидовани” (потпуни) текстови свих важећих оснивачких уговора. Саставни део оснивачких уговора чине и бројни анекси, протоколи и декларације, који се такође објављују у „Службеном листу Европске уније”.

У оснивачке уговоре који су на снази спадају и сви закључени појединачни уговори са државама чланицама о приступању у чланство.

8. Поступак у вези са изменама уговора на којима се заснива ЕУ.

Предлоге за измене уговора на којима се заснива ЕУ, према Уговору о ЕУ, могу да поднесу Савету (министара) владе сваке од држава чланица, Европски парламент и Комисија. Предлози се достављају Европском савету који, после консултовања Европског парламента и Комисије, може донети одлуку да се приступи разматрању предложених измена. У том смислу, председник Европског савета сазива конференцију представника влада држава чланица, која треба да припреми препоруку у вези са предложеним изменама за посебну скупштину састављену од представника националних парламената, шефова држава или влада држава чланица, Европског